

[Valdemar Sørensen.]

inden for sine Beføjelser vel maa siges at være lige saa hellig og ukrænkelig som den anden?

Nogle af de saakaldte tankeløse Medløbere har rejst dette Spørgsmaal over for mig og bilagt det med en efter mit Skøn tilstrækkelig Begrundelse for, hvorfor de fra denne Afstemning af at regne gik over til Radikalismen, og det tilfalder mig som en naturlig Pligt at forklare og forsvare deres Synspunkt her fra dette Sted.

Der er nu først den renlivede Margarinevælger. Han eksisterer naturligvis og med fuld Ret til at være her med sin Anskuelse. Som bekendt havde Oppositionspartierne allerede før Valget gjort megen Blæst af, hvad man kaldte Valutaordningens Varefordyrelse, selvfølgelig i det Haab herved at rejse en saadan Stemning mod Importbegrænsningen, at den kunde udnyttes politisk mod Regeringen og Regeringspartierne. Det var let at se, at denne Agitation snart maatte give Bagslag ved den Uforstand, hvormed den undervurderede Tænkeevnen i den almindelige Befolkning. Enhver kunde dog forstaa, at Importbegrænsningen, hvad angaar de Varer, den særlig rammer, man kan vel godt sige naturnødvendigt maatte medføre Prisstigninger, og ved at slaa denne Kendsgerning fast ved enhver baade passende og upassende Lejlighed naaede Oppositionen da først og fremmest dertil, at Forbrugerne rejste Kravet om en Kontrol med Priserne. Det var næppe Hensigten, men ubestrideligt er det ikke desto mindre, at Oppositionens Priskampagne og den Iver, hvormed visse Importørkredse deltog i den og ydede den Støtte i Skrift og Tale, blev den aktuelle Aarsag til, at Bestemmelsen om en Priskontrol overhovedet kom ind i Forslaget til den nye Valutalov. Men bortset fra dette mere tilfældige Resultat er det klart, at Sagen om Importens Fordyrelse var vanskelig at faa sat rigtig i Melodi, nogen Schlager kunde det ikke blive, især ikke for de Konservative, hvis erhvervsøkonomiske Program saa aabenbart og ligetil stræbte hen imod en almindelig Fordyrelse af det daglige Liv. Var det da underligt, at den jævne Menneskeforstand, som er afgørende for Valgets Udfald, denne Gang maatte lade sig lede af den Betragtning, at hverken Venstre, underfundigt og uafadeligt famlende med Tanken om en ny varefordyrende Kronenedskæring, eller de Konservative, der gaar mere direkte til Sagen med Raabet om prisforhøjende Toldforanstaltninger, fortjener særlig Til-

tro, naar de saa højlydt kvæder sammen Visen om Valutakontorets Fordyrelse af Importen? og da saa de Konservative dertil yderligere dokumenterede deres Upaalidelighed ved Planen om den berygtede Margarineafgift, blev Dobbeltspillet jo alligevel for aabenbart. Det vilde have været ligefrem tankeløst af Forbrugerne ikke at etablere sig som Margarinevælgere, saafremt de overhovedet vilde beholde Skindet paa Næsen, og hellere end at haane dem herfor burde Det konservative Folkeparti sammen med mit Parti takke dem, fordi de gjorde det. Koen er vel nok for Tiden den mest aabenbare Underskudsforretning i Landbruget, men at sikre dens Rentabilitet med en saa ublufærdig Rovdrift paa det fattigste Forbrug som den, der her var Tale om, vilde jo uhjælpeligt kompromittere den sociale Tankegang, de Konservative ellers smykker sig med og er saa stolte af. For denne Forsmædelse reddede Margarinevælgeren Partiet, og Partiet staar, synes jeg, i stor Gæld til ham derfor.

Det gør Venstre ogsaa. Man er fra den Side navnlig saa bekymret over den fremadskridende Socialisering af Samfundet, men man har det stadig noget svært med at paavise Kendsgerninger i saa Henseende. Jeg er gerne til Tjeneste med en Anvisning paa dette Punkt. Er en af disse Kendsgerninger ikke den Socialisering af Bybefolkningens Økonomi, der har fundet Sted til Fordel for Landbruget, og som man ønsker fortsat? Med Rimelighed finder vi os gerne i den, for vi erkender af fuldt Hjerte det kammeratlige Fællesskab mellem Land og By i en Tid som denne. Men tyder Margarinevælgerens Tilsynkomst paa Afstemningsstederne alligevel ikke paa, at denne Politik ogsaa har sine uoverskridelige Grænser, at der ogsaa her paa dette Omraade er sørget for, at Træerne ikke vokser ind i Himmelen, og skylder Venstre ham ikke en Tak for dette venlige Vink? Jeg tror, at hvis man tog det til Efterretning og Efterlevelse, vilde megen Bitterhed By og Land imellem kunne spares. Men ved Siden af Margarinevælgeren er der saa den tankeløse Medløber, som altsaa ved sin Afstemning forankrede Demokratiet Magtstilling i det politiske Liv. Han kan have haft mange Grunde til at handle, som han gjorde. Jeg tænker ikke her saa meget paa den ungdommelige Rørelse, som prægede Konservatismens Valgkamp i Hovedstaden, og som i disse Dage verserer baade for Domstolene og dette høje Ting. Det er et Spørgsmaal, som jeg synes først og fremmest de ældre i Partiet maa afgøre med deres pæda-